

דעם רביני'ס

אײערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

איכט

דער
ריינער קוואל

דער שפיץ פונעם יאר

מיר שטייען יעצט אין גאר גאר א הויכע צייט פונעם יאר "חדש ניסן". דער הייליגער רבי האט חתונה געמאכט זיין טאכטער שרה'קע חדש ניסן און דעמאלטס האט ער מגלה געווען גאר א געוואלדיגע תורה וואס רופט זיך "לשמש שם אהל בהם", דארט רעדט דער הייליגער רבי אז חדש ניסן איז א חדש פון תשובה פונקט אזוי ווי חדש תשרי, נאר איין חילוק איז דא, אז תשרי איז א תשובה פון יראה, מען זאל מורא האבן פונעם אויבערשטן און ניסן איז תשובה מאהבה, אז מען האט ליב דעם אויבערשטן.

ר' נתן אין לקוטי תפלות, אויף די תפלה פון דעם תורה בעט ער און גיסט זיך אויס דאס הארץ פארן אויבערשטן: "רבנו של עולם, העלף מיר זיך מקדש זיין אין די צוויי חדשים פון יאר וועלכע זענען די ראשים - דער שפיץ פונעם יאר, דאס איז חדש ניסן און חדש תשרי. איך זאל זוכה זיין תשובה צו טון און ציען די קדושה פון ניסן און תשרי אויף א גאנץ יאר.

איינע פון די זאכן וואס דער רבי שרייבט אין דעם תורה איז אז מען דארף דאווענען מיט גרויס פונונה און מיטן גאנצן הארץ. בפרט פסח וואס די גאנצע זאך פון פסח איז תפלות און שירות ותשבחות, דערפאר הייסט טאקע די הגדה פון פסח "הגדה". דאס מיינט צו זאגן, אז פסח דארף

מען אסאך רעדן מיטן מויל אזויווי ר' נתן בעט זיך אין תפלה כ':

"העלף מיר רבנו של עולם צו באקומען די קדושה פון יום טוב פסח מיט א געוואלדיגע קדושה און מיט גרויס פרייד און מיר זאלן זוכה זיין צו מקיים זיין די מצוה פון ד' כוסות מיט וויין ווי עס דארף צו זיין. העלף אונז מיר זאלן זאגן די הגדה מיט א הויכן קול, מיט גרויס פונונה, מיט גרויס שמחה און התעוררות און מיט א פלאקערדיגע התלהבות".

מיר דארפן דאנקען דעם באשעפער אז מיר האבן א גרויסן רבי'ן וואס פירט אונז אויפן אלטן וועג פון אידישקייט מיט תמימות ופשיטות און געלויבט דער אויבערשטער אז מיר קריגן זיך נישט אויף אים נאר מיר שטרעבן און בענקען און ווילן גיין אין זיינע הייליגע וועגן.

יעצט איז טאקע די צייט טייערע ליכטיגע קינדער. וכאן הבן שואלו יעצט חדש ניסן ווען כלל ישראל איז ארויס ביי די ערשטע גאולה איז די ריכטיגע צייט צו בעטן פון אויבערשטן אז ער זאל אונז שוין שיקן א מנהיג רחמן וואס זאל אונז שוין אויסלייזן פונעם ביטערן פינסטערן גלות און נאך דעם יאר זאלן מיר אויסגעלייזט ווערן אמן ואמן.

א דארשט אין טבריה

ברסלבער חסידים מאכן דעם שווערן וועג קיין מירון וואס דאס מיינט בייטן עטליכע אלטע פארקראכטע באסעס וואס האט נישט געברענגט קיין גרויסע תענוג צו פארן דערניען אזא לאנגע שווערע וועג. אבער דאס אלעס איז אלס געווען קדאי, צו קענען דערגרייכן דעם הייליגן ציון.

אויך דאס מאל האבן זיך דער חסיד, ר' יעקב בארזעסקי ז"ל און זיין חבר זיך ארויסגעלאזט אויפן וועג קיין מירון. אנקומענדיג קיין טבריה האט זיי געכאפט א דארשט. זיי זענען צוגעגאנגען צו א קליין געשעפטל אויפן וועג וואס פארקויפט אביסל טרינקען און נאש. דער פארקויפער וועלכער איז געווען ליידער מיט א הוילן קאפ, ווי נאר ער האט באמערקט די צוויי חסיד'ישע אינגעלייט אריינקומען אין געשעפט האט ער ארויפגעלייגט א קאפל אויפן קאפ צו זיי מכבד זיין, און ווען זיי האבן געמאכט א שיהכל אויף די טרינקען האט ער געענטפערט, 'אמן' אויף זייער ברכה. זעט אויס אז זיין אידישער פונק האט נאך געברענגט.

די אינגעלייט האבן זיך געקויפט אביסל וואסער און זיך אויסגעדרייט ארויסצוגיין פון געשעפט, אבער דער פארקויפער האלט זיי נאך אויף.

"אפֿשד קענט איר מיר איבערזאגן עפעס א גוט ווארט?" האט ער זיך געבעטן? "עפעס וואס איך וועל שטענדיג געדענקען?"

"ר' יעקב האט זיך גלייך אריענטירט און האט אים

ביים פולן באס סטאנציע וואס איז געווען קאלירט מיט אלע סארטן פארשויען ווארטנדיג אויפן באס, האבן די צוויי איידעלע חסיד'ישע אינגעלייט וועלכע האבן געווארט אין זייט ארויסגעשטארצט צווישן אלע ארומיגע.

וועלכע סבה האט געברענגט פאר די צוויי ברסלבער אינגעלייט - וואס מען האט דערקענט אויף זיי אז זייער שטייגער איז זיך צו דרייען ארום דעם בית מדרש, מקוה, כולל, ארויסצוגיין פון די באשיצנדע מויערן פון די הייליגע שטאט ירושלים און זיך שטעלן ביים באס סטאנציע זיך ארויסצולאזן אין וועג?

נאר איין זאך! - ר' שמעון...

דער ציון פונעם הייליגן תנא ר' שמעון בר יוחאי איז אן ארט וואס די חסידים פלעגן שטענדיג האפן און בענקען זוכה צו זיין דארט צו קומען זיך אויסגיין דאס הארץ און בעטן ישועות ברוחניות און בגשמיות בזכות התנא אלוקי ר' שמעון בר יוחאי, אזוי ווי דער דרך העולם אז מענטשן פארן ווייט פאר די הנאות פון דער וועלט, פאר עפעס א שטיקל עולם-הזה וואס זיי האבן נאכנישט פארזוכט, אזוי פלעגן די לייט פונעם 'בעל תפלה' פארן ווייט און ארויסגיין פון זייערע הייליגע פיר-אמות קדי צו זוכה זיין צו א בעסערע דאווענען, א העכערע סארט פלאץ וואס קען עפענען דאס הארץ. פלעגט מען אפט זען די

ווייל אט די געצייילטע זיבורים וואס איך האב געהערט פון צוויי חסידים האט מיר זייער גערירט דאס הארץ, און זענען מיר נאכגעלאפן וואו איך בין געגאנגען. איך האב נישט געהאט קיין מנוחה בייטאג און ביינאכט. איך האב ליידער גוט געוואוסט ביי מיר אז איך האב אסאך קאליע געמאכט מיט מיינע שלעכטע מעשים. איך האב נישט געהיטן די הייליגע תורה און מצוות און נישט געוואוסט אז מען קען בכלל פארעכטן. איך בין שוין געווען מיואש ביי מיר צו תשובה טון, אבער דער דבור וואס איך האב געהערט האט שטארק גערעדט צו מיר און מיר געגעבן א האפענונג. אויב מען קען קאליע מאכן קען מען אויך פאררעכטן. ס'איז מיר געווען א חידוש דאס צו הערן.

אזוי האב איך זייער צוביסליך אנגעהויבן צו טוישן מיין לעבן. קודם מיטן היטן אביסל תורה און מצוות און זיך דערווייטערן פון שלעכטס. מיט די צייט האב איך אנגעפאנגען צו גיין אביסל אין שול אריין, ביז איר קענט מיר יעצט זען מיטן אויבערשטן הילף ווי איך האב מיר זייער געשטארקט. איך לעב א ערליכער לעבן מיר מיין משפחה און איך פיר זיך אזוי ווי דער באשעפער וויל."

דער פארקויפער האט געדאנקט זעם באשעפער וואס האט אים געשיקט די ריכטיגע שליחים אים צו צוריק קערן צום אויבערשטן.

די צוויי אינגעלייט האבן זיך טאקע דערמאנט זעם דבור וואס זיי האבן אים געזאגט און זענען געווען איבערדאשט ווי איין דבור פון רבי'ן קען מאכן אזא מהפכה, אז עס האט אזא כח. ווען איינער נעמט דאס מיט אן אמת און תמימות קען אים דאס אליין ארויסשלעפן פון בלאטע און אים געבן א חיים טובים!

געוואלט איבערזאגן עפעס א דבור פון רבי'ן, אבער אין יענע מינוט איז אים אלעס ארויסגעפלוין פון קאפ, ער האט גארנישט געדענקט. ער האט נישט פארשטאנען וואס איז פלוצלונג געשען מיט אים אז ער געדענקט נישט קיין שום דבור פון רבי'ן? ער האט אויפגעהויבן זיינע אויגן צו הימל און געבעטן פון באשעפער זאל אים אריינשיקן עפעס א דבור אין זיין מויל ער זאל קענען מ'חיה זיין דעם איד, ווי נאר ער האט געענדיגט די קורצע תפלה האט א ווארט אויפגעבליצט אין זיין געדאנק:

"אם אתה מאמין שאפשר לקלקל תאמין שאפשר לתקן", האט ער געזאגט צום פארקויפער. "אויב דו גלייבסט אז מען קען פארדארבן [זעברעכן] דאן גלייב אז מען קען פאררעכטן" דער פרייער פארקויפער האט געהערט און זיך באדאנקט. די צוויי האבן זיך געזענגט לחיים ולשלום.

די יארן זענען געלאפן, שונעלער ווי עס האט געדאכט. עס זענען שוין אריבער אסאך יאר זייט יענעם אינצידענט, און ווידער האט די השגחה צוגעפירט אז ר' יעקב מיט זיין חבר האבן זיך געטרופן אין דער שטאט טבריה געבן דאס קליין געשעפטל צו קויפן עפעס טרינקען אינמיטן זייער וועג, אבער אט זען זיי א צווייטער פארקויפער, א איד באצירט מיט א בארד און א קאסקעטל אויפן קאפ. זיי האבן זיך אביסל אינטערעסירט אויפן פריערדיגן מוכר וואס זיי האבן געקענט, אבער דער פארקויפער האט זיך זייער געוואונדערט, ווייל קיינער איז נישט געשטאנען צום פארקויפן ביי זיין געשעפטל חוץ ער. זיי זענען אריין אין א שמועס ווען אינצווישן זאגט זיי דער פארקויפער: "אפשר זענען איר אט די צוויי חסידים וואס האבן מיר איבערגעזאגט עפעס א וואונדערליכער ווארט מיט אסאך יארן צוריק?"

סיפורי מעשיות מעשה י' - דער בערגער און דער אדימאן 6

[אויף] וואס ער פארשיקט אים, פאר אזוי א [אזא] 'טובה' ווי ער האט אים געטאן!

איז ער געגאנגען דארט אויף, צו א 'אנדערן מלך' - און האט אים אויף אזוי דערציילט, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] - (דהיינו דער 'בחור', דעם 'בערגער'ס זוקן) - ווייל ס'האט אים פארדראסן [אויף] וואס דער 'ערשטער מלך' האט אים פארשיקט - איז ער [דעריבער] געגאנגען צו א 'אנדערן מלך', און האט יענעם אויף דערציילט די גאנצע מעשה, מיט אלע 'סימנים' - כדי דער 'אנדערער' זאל גיך לויפן נעמען די 'יפת'תואר') - און האט אים מוסר געווען [איבערגעגעבן] אלע 'סימנים'!

און צו דעם 'אנדערן' [מלך] - האט ער נאך מוסר געווען [צוגעלייגט] מער א 'סימן'!

און ער האט אים געהייסן, און האט אים מזרז געווען: "אז ער זאל תיכף פארן - טאמער וועט ער קענען יענעם 'מלך' איבערייגן - כדי ער זאל פריער קומען אהין - און אפילו אז [אויב] ער וועט נישט פריער קומען - האט ער זיך אבער א 'סימן' מער פון דעם ערשטן!"

און דער 'אנדערער' [מלך] - האט זיך אויף אזוי מיישב געווען ווי דער 'ערשטער' [מלך] (אז ס'איז פאר אים נישט גוט אז דער 'בחור' זאל דא זיין)!

האט דער 'אנדערער מלך' אים אויף פארשיקט, אויף צוויי-הונדערט מייל ווייטער! האט עס אים ווידער זייער פארדראסן!

איז ער געגאנגען ווידער, צום 'דריטן' (דהיינו: דער 'בחור', דעם 'בערגער'ס זוקן), איז ווידער געגאנגען צו

האט ער זיך מיישב געווען - מחמת ער קען שוין אהין נישט קומען [ווייל ער האט שוין נישט דאס 'כתב'] - און איז געגאנגען צום 'מלך' פון דער 'מדינה' - און האט אים אויסדערציילט גאר זיין 'הארץ', און אז ער איז איר 'חתן', און איבער [צוליב] אים וויל זי קיין אנדערן 'שירוף' נישט - און מחמת [ווייל] ער קען אהין נישט קומען - דרום [דעריבער] גיבט ער אפ אלע 'סימנים' וואס ער האט, צו דעם 'מלך' - דהיינו: די 'זיבן וואסערן' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט].

און דער 'מלך' זאל זיך גיין אהין - וועט ער זיך משדך זיין מיט איר - און [פאר] אים, זאל ער געבן 'געלט' דערפאר!

האט דער 'מלך' דערקענט: אז זיינע רייד זענען 'אמת' - ווארן מען קען זיך אזוינס נישט אויסטראכטן פון דעם 'הארץ'!

איז די זאך דעם 'מלך' געפעלן - נאר דער 'מלך' האט זיך מיישב געווען: אז [אויב] ער וועט זי [דעם קיסר'ס טאכטער] דא ברענגען אהער, און דער 'בחור' וועט דא זיין - איז זיך פאר אים [דער מלך] נישט גוט - זאל ער אים הרג'ענען? - האט ער נישט גענואלט טאן אזוי א [אזא] זאך - ווארן פארוואס זאל מען אים נאך הרג'ענען, פאר דער 'טובה' וואס ער האט אים געטאן.

בכך [דעריבער], האט זיך דער 'מלך' מיישב געווען: "ער וועט אים פארשיקן אויף צוויי-הונדערט מייל ווייט!"

האט עס אים [דער בחור] זייער פארדראסן, נאך

"אז דאס איז בױדאי איר 'התן' - נאר ס'איז איר קשה געווען, פארן וואס ער זאגט זיי נישט 'כסדר' - לושמיר [אבער], פונדעס טוועגן פארט האט זי זיך געטראכט: אפשר מחמת דער 'חכמה' פון דעם 'שיר', איז אים [אזוי] אויסגעקומען דער 'סדר'.

איז ביי איר געבליבן אין הארץ: "אז דאס איז ער אליין!" האט זי אים אפגעשריבן: "אז זי איז זיך משדך מיט אים!"

איז געווארן א גרויסע 'שמחה' און א 'רעש': "באשר [אז] די 'פת-תואר' האט זיך שוין געפונען א 'שידוך' - און מ'האט זיך שוין גערעכט [געגרייט] אויף דער 'התונה'.

דערנווייל [אינצווישן] קומט אן דער 'אנדערער' (דהיינו: דער 'אנדערער מלך', וואס אים האט אויך דער 'בחור' אויסגעזאגט אלע 'סימנים', און נאך מער א 'סימן', כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]).

און דער 'אנדערער' - איז אויך געלאפן אהין! האט מען אים געזאגט: "אז זי האט שוין א 'שידוך' געטאן!"

און ער האט דערויף נישט געקוקט - און ער האט געזאגט: "פונדעס טוועגן פארט, האט ער אבער א זאך וואס ער וועט איר זאגן, וואס ער וועט בױדאי פועלן!"

איז ער געקומען (דהיינו: דער 'אנדערער מלך') - און האט געזאגט זיין 'שיר'! און דער 'אנדערער' - האט שוין מסדר געווען די אלע 'ערטער' 'כסדר' - און דערצו האט ער געגעבן נאכמער א 'סימן'! האט זי אים געפרעגט: "פון וואנעט ווייסט דער 'ערשטער'?"

זאל ער זאגן דעם 'אמת'? איז זיך [דאס] פאר אים נישט גוט (דהיינו: דער 'אנדערער' האט זיך

א 'מלך' - דאס איז שוין געווען דער 'דריטער' - און האט אים אויף אזוי געזאגט, כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] די גאנצע מעשה).

און צו דעם 'דריטן' [מלך] - האט ער נאך מער 'סימנים' געזאגט - זייער-גוטע 'סימנים'!

האט זיך אויפגעהויבן דער 'ערשטער מלך' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט] - און איז געפארן אהין תיכף - און איז אהינגעקומען צו דעם 'ארט' פון דער 'פת-קיסר' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט], דהיינו: די 'פת-תואר'!

און דער 'מלך', האט זיך געמאכט א 'שיר' - און האט איינגעזעצט אין דעם 'שיר' מיט 'חכמה', די אלע 'ערטער' - דהיינו: די 'זיבן עדות' הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט] (דהיינו: די 'זיבן ערליי וואסערן' - וואס דאס איז געווען דער עיקר 'סימנים', וואס זי האט געהאט אין איר 'התן', כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]).

לושמיר [נאר], וועדליג [לויט] דער 'חכמה' פון דעם 'שיר' - איז אים אויסגעקומען די 'זיבן ערטער' נישט 'כסדר' (דהיינו: למשל ער האט באדארפט צו זאגן פריער דעם 'גרב', און דערנאך די 'מקוה' וכו' - און ער האט 'פארקערט' געזאגט) - ווארן ס'איז אים אזוי אויסגעקומען על-פי 'חכמת-השיר'.

און דער 'מלך' איז ארויפגעקומען אויף דעם 'ארט' (דהיינו: אויף דעם 'ארט', וואס ווער ס'האט זיך געוואלט משדך זיין מיט איר, האט געמוזט אויף דעם 'ארט' ארויפקומען, און זאגן א 'שיר' מיט 'חכמה', כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]) - און ער האט געזאגט זיין 'שיר'.

ווי זי האט דערהערט די 'ערטער' (דהיינו: די 'זיבן ערליי וואסערן') - איז [דאס] ביי איר א 'ווילד' [וואונדערליכע] חידוש' געווען - איז איר געפעלן;

האט געהאט א 'כתב', וואס אויף דעם 'כתב' איז געווען אויסגעמאלט [אויסגעמאלן] די אלע 'ערטער' (דהיינו: די 'זיבן ערליי וואסערן') - בכך [דעריבער] זאל ער זיך אויך אויסמאלן אויף א 'פאפיר', די אלע 'ערטער' - און זאל איר [דאס] ברענגען!

און דער 'דריטער מלך' - האט אויך פארשיקט דעם 'בחר נאך ווייטער צוויי-הונדערט מייל! און דער 'דריטער' [מלך] - איז אויך געלאפן אהין - און איז אהינגעקומען! האט מען אים געזאגט: "אז ס'איז שוין דא דא די 'צוויי' (דהיינו: די 'צוויי מלכים הנ"ל [וואס אויבנדערמאנט])!"

האט ער געענטפערט: "פונדעסטוועגן פארט - ווארן ער האט אזוי א [אזא] זאך, וואס ער וועט ברויאי פועלן!" און די 'וועלט' - האט גארנישט געוואוסט, פארוואס זי וויל די 'דאזיגע' בעסער, איידער [מער פון] אנדערע.

און דער 'דריטער' - איז אויך אנגעקומען - און האט געזאגט זיין 'שיר', מיט זייער וואוילע 'סימנים', בעסערע 'סימנים פון די 'ערשטע' [צוויי מלכים]. און ער האט געווינן דאס 'כתב' (דהיינו: וואס ער האט זיך אליין נאכגעמאלט [נאכגעמאלן] די 'ערטער') מיט די אלע 'ערטער' אויסגעמאלט!

איז זי זייער נבהל געווארן (כלומר: דערשלאקן און פארטומלט) - נאר זי האט שוין נישט געקענט טוהן קיין שום זאך - מחמת [ווייל] אויף דעם 'ערשטן' האט זי זיך [דאך] אויך געמיינט, אז דאס איז ער אליין [דעם 'בערגערס' זוהן] - און נאכדעם אויף דעם 'אנדערן' [האט זי אויך אזוי געמיינט] - איבערדעם [צוליב דעם] האט זי געזאגט: "אז זי וועט שוין נישט גלייבן, ביז מ'וועט איר ברענגען, איר אייגן 'כתב' אליין!"

געטראכט: ער קען איר נישט אויסזאגן דעם 'אמת', אז דער 'בחר' האט [פאר] דעם 'ערשטן' אויסגעזאגט - ווארן דאס טויג זיך אים נישט, אז זי זאל דאס וויסן!

האט ער איר געענטפערט: "ער ווייסט נישט" (פון וואנעט דער 'ערשטער' האט געוואוסט די 'סימנים')! איז ביי איר, דאס א 'ווילד' (וואוינדערליכע) חידוש' געווען - און זי איז געבליבן שטיין פארטומלט - ווארן דער 'ערשטער' האט זיך [דאך] אויך אויסדערציילט די אלע 'ערטער' - און פון וואנעט זאל א 'מענטש' וויסן די 'סימנים'.

לדומיר [אבער] פונדעסטוועגן פארט, איז איר געפעלן: "אז דער 'אנדערער', ער איז איר 'חתן'" - ווארן זי האט געזעהן, אז ער האט דערציילט 'כסדר' [די 'זיבן ערטער'] - און דערצו [האט ער געגעבן] נאך א 'סימן' מער - און דער 'ערשטער', אפשר איז דאס אים [אזוי] אויסגעקומען דורך דער 'חכמה' פון דעם 'שיר', וואס ער האט דערמאנט די 'ערטער' [נישט 'כסדר']?

נאר זי איז שוין געבליבן שטיין (כלומר: זי האט זיך שוין קיין עצה נישט געקענט געבן - איז זי [דעריבער] געבליבן שטיין - און האט שוין מיט קיינעם נישט געוואלט זיך משדך זיין)!

און דער 'בחר', דהיינו: דעם 'בערגערס' זוהן' - ווי [ווען] דער 'אנדערער מלך' האט אים פארשיקט - האט עס אים ווידער זייער פארדראסן!

איז ער געגאנגען צום 'דריטן' [מלך] - און האט אים אויך דערציילט, גאר די גאנצע מעשה, פנ"ל [ווי אויבנדערמאנט] - און ער האט אים נאך מער 'סימנים' געזאגט, זייער-גוטע 'סימנים'.

און פאר דעם 'דריטן' [מלך] - האט ער אויסגערעדט גאר זיין 'הארץ': "באשר [אז] ער

לאמיר זיך פאר הערן

די צענטע מעשה - דער בערגיר מיטן ארימאן (6)

1. וואס האט געווען דער זון פון בערגיר נאכדעם וואס דער צווייטער קיסר האט אים פארשיקט?

- ער איז געגאנגען צו א דריטער קעניג און אים איבערגעגעבן די סימנים
- ער איז געגאנגען צו א דריטער קעניג און אים איבערגעגעבן נאכמער סימנים
- ער איז צוריק געגאנגען צום ערשטן קעניג און אים איבערגעגעבן נאכמער סימנים

2. וואס נאך האט דער זון פון בערגיר דערציילט פאר'ן דריטן קיסר?

- אז ער האט געהאט א כתב וואס ס'איז געווען אויסגעמאלט אלע פלעצער
- אז ער זאל זיך אויס מאלן אויף א פאפיר די זיבן וואסערן און זאל איר עס ברענגען
- ביידע תשובות זענען ריכטיג

3. וואס האט די טאכטער פון קיסר געענטפערט פאר'ן דריטן קעניג וואס האט איר געוויזן די כתב וואס ער האט נאכגעמאלען די זיבן וואסערן?

- זי האט אים געשריבן אז זי איז זיך משדך מיט אים
- זי האט אים געזאגט אז זי איז שוין משדך מיט דער פריעדיגער קעניג
- זי האט אים געזאגט אז זי וועט נישט גלייבן ביז מען וועט איר ברענגען איר אייגן כתב אליון

4. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

- יא
- ניין
- א חלק

א. וועלכע סימנים האט ער איבערגעגעבן פאר דער קעניג פון יענע לאנד?

- די זיבן וואסערן
- די כתב וואס ער האט באקומען פון די בת קיסר
- די סימן אין וועלכע בוים ער האט באהלטן די כתב

ב. וואס האט דער קעניג געטאן פארן זון פון בערגיר?

- ער האט אים פארשיקט הונדערט מייל
- ער האט אים פארשיקט צוויי הונדערט מייל
- ער האט אים געמאכט פאר א יעדניראל

ג. וואס האט דער זון פון בערגיר נאכדעם געטאן?

- ער האט איבער געגעבן די סימנים פאר א אנדער קעניג און האט צו געלייגט נאך א סימן
- ער איז אליין געגאנגען צו די טאכטער פון קיסר
- ער איז צוריק געגאנגען אין מדבר

ד. וואס האט די טאכטער פון קיסר געענטפערט פאר דער ערשטער קעניג?

- זי האט אים געשריבן אז זי איז זיך משדך מיט אים
- זי האט אים געשריבן אז זי איז זיך נישט משדך מיט אים ווייל די וואסערן זענען נישט לויטן ריכטיגן סדר
- זי האט אים געזאגט אז זי וועט נישט גלייבן ביז ווען זי זעט די כתב אליון

ה. וואס האט די טאכטער פון קיסר געענטפערט פאר דעם צווייטן קעניג?

- זי האט אים געשריבן אז זי איז זיך משדך מיט אים
- זי האט אים געפרעגט פון וואו ווייסט דער ערשטער קעניג
- זי האט אים געזאגט אז זי וועט נישט גלייבן ביז ווען זי זעט די כתב אליון

איבער אטראס

אויף וועמען דערציילט דער רבי ביי די מעשה - אז ער האט געזאגט ליגנט?

תשובות פון פאריגע וואך:

מיט וועלכע זאך איז דער בן הבערגיר געראטן צו די בת קיסר?

ביידע האבן געקענט חכמת השיר.

דער געווינער פון בערגיר ועני #4 איז: הילד החשוב נחמן דוב היילפרין, בית שמש. **1918 מען קען באקומען א מתנה ביים משגיה אין חדר ברסלב ב"ש ר' יואל יאראוויטש הי"ו

וואו איז יושר?

אזא רייקייט?!

דער ארימאן האט אמאל געזען אויף עפעס א פלאץ וואו עס שטייען א גרופע וואס לאזן הערן קולות און קלאפענישן מיט הויפענס געלט. דער ארימאן טרעט נענטער צו און זיי רופן זיך אן: "ריר נישט צו צו דאס געלט, ווייל דאס באלאנגט פאר דעם עושר (זיין אמאליגער חבר)".

זאגט ער צו זיך: "הא, יעצט איז געקומען די צייט" און פרעגט זיי: "פארוואס קומט אים דאס געלט ווען איך האב מיט מיינע אייגענע אויגן געזען ווי ער איז עובר אויף אן עברה?"

ענטפערן זיי: "פון דעם טאג וואס ענק געזען אראפ פון די קעסט פון ענקער שווער, פון דאן האט זיך דיין חבר געמאכט א קביעות צו לערנען תורה, ער האט גענומען אויף זיך חק ולא יעבור צו לערנען יעדן טאג א באשטימטע צייט און א מאס תורה, אדער דו ביזט נישט עוסק אין תורה דעריבער גיבט מען דאס געלט פאר דיין חבר.

טראץ וואס דער חבר האט ליידער עובר געווען אן עברה, אבער די גמרא זאגט אז "עברה מככה מצוה ואין עברה מככה תורה - אן עברה לעשט אויס א מצוה אבער אן עברה קען נישט פארלעשן תורה (סוטה כ"א)" און די ווערטער זאגן עברה מככה תורה איז די ראשי תבות מעו"ת.

עס זענען געווען אמאל צוויי

אינגעלייט אין א שטאט, וועלכע האבן זיך זייער ליב געהאט און זענען געווען זייער נאנט איינער צום צווייטן. איינמאל האט איין אינגערמאן באמערקט אז זיין חבר איז אביסל פארקראכן

פונעם ריכטיגן וועג און געטון עפעס וואס טויג נישט, האט ער געטראכט, 'ס'האט נאר איינמאל פאסירט'.

עס איז אריבער א צייט האט ער געזען אז ער טוט נאך מער אן אומאיידעלע זאך, שפעטער האט ער געזען אז ער איז מממש עובר אויף אן עברה, האט ער פון דאן זיך אפגעטיילט אינגאנצן פונעם חבר.

נאך א שטיק צייט ווען ביידע אינגעלייט זענען אראפ פון די קעסט פון זייער שווער, איז דער אינגערמאן וואס האט ליידער געטון די עברה אנגעהויבן גיין העכער און העכער ביז ער איז געווארן א ריון עושר, און דער צווייטער ערליכער אינגערמאן איז לא-עלינו געווארן א גרויסער ארימאן, אין הארץ האט דער געהאט פאראיב'ל און זיך אפגעערעדט אויפן אויבערשטנס פירונג טראכטנדיג צו זיך, 'איך ווייס דאך אז מיינ חבר האט עובר געווען אן עברה, פארוואס קומט אים

הגליון נחנדה לע"נ
האה"ח יוסא בת ר' משה יונה ע"ה